

ת"פ 19282/06/13 - מדינת ישראל נגד דוד טיגייט אלמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 פברואר 2015

ת"פ 19282-06-13 מדינת ישראל נ' אלמו ואח'

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י מתמחה אלכס קלנדרוב

נגד

הנאשמים

1. דוד טיגייט אלמו

ע"י עו"ד ווהבי

2. ביררה ברוך תזזו (עציר)

גזר דין בעניינו של נאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות וכן החזקת סכין.

על פי המתואר באישום הראשון במשך מספר חודשים נהג הנאשם להגיע לקיוסק אשר בבעלות המתלונן ולקחת בקבוקי בירה, מבלי לשלם עבורם. בתאריך 5.6.13, בסמוך לשעה 14:30 הגיע הנאשם לקיוסק, פתח את מקרר השתייה ולקח ממנו בקבוק בירה. המתלונן בתגובה אחז בידו של הנאשם על מנת לקחת ממנו את הבקבוק, או אז, תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח בפניו וגרם לו לחבלה של ממש בדמות נפיחות בשפה העליונה.

על פי המתואר באישום השני ביום 5.6.13, בסמוך לשעה 21:15, הגיעו הנאשמים בצוותא חדא לקיוסק של המתלונן ובמעמד זה פתח נאשם 1 את מקרר השתייה כדי לקחת בקבוק בירה. בתגובה אחז המתלונן בנאשם 1 תוך שהוא מנסה להוציאו מן הקיוסק. בהמשך פצע נאשם 1 את המתלונן בכך שדקר אותו בירך הימנית באמצעות סכין. מס' דקות לאחר מכן חזר הנאשם 1 לקיוסק כאשר באמתחתו מוט ברזל וזאת בכוונה לתקוף את המתלונן. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בדמות פצע דקירה באורך 2 סמ' אשר נסגר באמצעות סיכות וכן פצע באפו אשר בגינם נזקק לטיפול רפואי בבי"ח. כמו כן, במעשיו החזיק הנאשם בסכין שלא למטרה כשרה.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם טענו ביס לכך נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

בתיק זה הוגשו 4 תסקירים. מהתסקיר הראשון מיום 7.9.14 עולה כי עסקין בנאשם כבן 27, רווק, אב לילדה אשר אך לאחרונה לאחר בדיקת אבהות התברר כי הוא אביה. לאחרונה החל בקשר עם הבת ואמה. בטרם מעצרו התגורר באופן לא קבוע בפתח תקווה אצל אחיו הבכור ועבד עמו תקופה של 4 חודשים כטבח. בתקופה שבה נעצר הגיע לבקר את משפחתו בב"ש.

הנאשם עלה מאתיפיה עם משפחתו בשנת 1991 בהיותו כבן 3. זה סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקי. הנאשם התגייס לצבא ושירת שירות צבאי חלקי. לדבריו, שוחרר מהצבא על רקע בעיות כלכליות במשפחתו. לאחר מכן, עבד במלונאות באילת במשך 3 שנים.

אשר למשפחת מוצאו - הנאשם הנו השני בסדר הלידה מבין שבעת ילדי המשפח. הנאשם תיאר את קשיי הקליטה עימם התמודדה בני משפחתו. הנאשם יחס את התמכרותו לאלכוהול לקשיים אלו.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה- מסר הנאשם כי בגיל 17 התנסה לתקופה קצרה בסמים מסוג חשיש ובנוגע לשתיית אלכוהול החל לשתות בגיל צעיר. הנאשם תיאר שימוש קבוע ומופרז. זה ציין כי בהיותו תחת השפעת אלכוהול פועל באופן אימפולסיבי וללא עכבות.

נוכח בעיית השתייה ולאחר שהביע הנאשם מוטיבציה להשתלב בהליך גמילה אינטנסיבי, הלה שוחרר עוד במסגרת הליך המעצר על ידי מותב זה בכובעו כשופט מעצרים לקהילה הטיפולית "אילנות". ממידע עדכני שהתקבל מגורמי הקהילה נמסר כי הנאשם החל את הטיפול ביום 15.10.13. בתחילת הטיפול התקשה הנאשם לשתף פעולה והביע רצון לעזוב, אך בהמשך החל לקבל את הכללים ושיתף פעולה כנדרש. לאחר כשנה, עלה הנאשם לשלב ג' במסגרתו החל לעבוד בחברת קייטרינג ואף אמור להשתלב בהוסטל הקהילה למשך 6 חודשים. עיקר הדגש בהוסטל זה הינו דגש על השיקום התעסוקתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות בעל מאפיינים אישיות ילדותיים ובעל קושי לדחות סיפוקים כאשר מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים. עוד התרשם שירות המבחן כי הקושי בתהליך הקליטה גרמו לתחושת כעס ומרמור ובהמשך הוביל להתחברות עם חברה שולית ושימוש בחומרים משני תודעה. שירות המבחן התרשם כי במהלך התקופה הנאשם גילה תובנות לבעיית התמכרותו ולמחירים אותם שילם בגין אורח חיים שולי וכי ההליך המשפטי וחווית המעצר היוו עבורו גורם ממנף לעריכת שינוי בחייו.

בתסקיר מיום 2.11.14 עולה כי הנאשם המשיך לטיפול בהוסטל ושם שולב בתעסוקה בחברת קייטרינג במשרה מלאה. בהמשך התקבל עדכון מהקהילה בה נמסר כי הנאשם השתמש בסמים מסוג "ניס גאיי" ובעקבות כך הושע מהקהילה ונשלח לביתו בב"ש. נוכח התפתחות זו נמסר כי לא ניתן לשלבו במסגרת ההוסטל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה מוטיבציה לשינוי באורחות חייו, אולם, נוכח הנסיגה כפי שצוין שירות המבחן המליץ על דחייה נוספת בת 3 חודשים.

בתסקיר מיום 12.1.15 מציין שירות המבחן כי לאחר הרחקתו מהקהילה הנאשם שולב במרכז "חוסן" בב"ש וכן ביום 15.12.14 השתלב הנאשם במרכז זה. מהדיווח מגורמי הטיפול עולה כי הנאשם מגיע באופן קבוע ויציב למרכז, משתף פעולה כנדרש וכן מביע מוטיבציה להמשיך בטיפול על מנת לשמור על ניקיון. כמו כן, בדיקות השתן נמצאו נקיות משימוש בסמים.

נוכח האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם בפיקוח בצו מבחן למשך שניה שם ימשיך את השתתפו

במרכז "חוסן". בנוסף הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות לצד מאסר מותנה. שירות המבחן מוסיף כי להערכתם כל עונש מאסר כולל בדרך של עבודות שירות יפגע בהליך השיקומי ובפרנסתו.

טיעוני הצדדים

בטיעוניו לעונש הפנה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם. זה ציין את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. אשר למתחם העונש ההולם - עתר למתחם ביחס לאישום הראשון הנע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים בפועל ובאישום השני עתר למתחם ענישה הנע בין 8 - 14 חודשי מאסר. כמו כן, עתר לענישה מצטברת בין האישומים. בגדרי המתחם הפנה לעברו הפלילי הכולל עבירות אלימות וסמים. ביחס לתסקירים - הפנה להשעייתו מההוסטל נוכח השימוש בסם. נוכח נסיגה זו ציין כי תמוהה המלצתו של שירות המבחן לפיה ניתן להסתפק בצו של"צ וצו מבחן. בנסיבות אלו, סבור כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלונן.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו, שני האישומים הם למעשה אירוע אחד מתגלל וכי ההפרש בין שני האירועים הנו מספר שעות בודדות. כמו כן, בשני האישומים המדובר באותן נפשות פועלות. במצב דברים זה, סבור ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם אחד. לגופם של הדברים, הפנה לכך שנסיבות ביצוע העבירה מצביעות על כך שהמעשים נעדרים תכנון וכי אלו בוצעו בהיות הנאשם תחת השפעת אלכוהול, כך שהפגיעה במתלוננת אינה מכוונת. מעבר לכך, ציין כי תגובתו של הנאשם הסלימה את האירוע, וזאת מבלי להשליך אשמה על המתלונן אשר הוא הקורבן בתיק זה. ביחס לנזק - טען כי המדובר בחבלות מן הרף העליון. אשר לעושה - הפנה לכך שהמדובר בנאשם צעיר יחסית אשר עברו הפלילי אינו מכביד במיוחד. כמו כן, הפנה לכך שמהתסקירים עולה קשיי הקליטה שהנאשם ומשפחתו עברו וחרף כך מרבית חייו של הנאשם התאפיינו בחיים נורמטיביים. כך הלה סיים 12 שנות לימוד, ובהמשך גילה יציבות תעסוקתית. הנאשם נפל לטיפה המרה אשר בעקבותיה הסתבך בפלילים אולם כעת הנאשם לקח את עצמו בידים וטיפול בשורש הבעיה. אכן, ציין כי הייתה לו מעידה אולם הליך הגמילה בקהילה סגורה אינו פשוט ואינו מלמד על מצבו כיום לפיו הלה נקי מסמים ומאלכוהול. הלה הפנה לסיפא שבתסקיר האחרון שם מציין שירות המבחן כי ענישה ממשית תפגע בסיכויי השיקום. עוד הפנה לכך שלאחר שהתגלה לו כי יש לו ילדה, הנאשם לקח אחריות והכיר בה ואף מעוניין לנסות לרקום קשר עם אם בתו. בסיום דבריו ציין כי הנאשם עבר כברת דרך בה ישב 4 חודשים במעצר לאחר מכן שהה במשך שנה וחצי בתנאי הקהילה ולאחר מכן עבר לטיפול במרכז חוסן אשר כפי שעולה מהדיווח מגורמי הטיפול, הנאשם עלה על דרך הישר. בנסיבות אלו, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו ב"כ ומסר כי הוא מתחרט על מעשיו וכי אלו בוצעו בהיותו בגילופין. זה ציין כי בהלך הטיפול רכש כלים להתמודדויות שונות. כמו כן, ציין כי הלה מעוניין לגדל את ילדתו.

דין והכרעה

בפתח דברים אציין כי מצאתי לקבוע שני מתחמים שונים לשני האישומים כאשר ביחס לאישום השני מצאתי את המתואר בסעיף 8 ו-9 לעובדות כתב האישום כחלק בלתי נפרד מהאירוע שאירע מספר שעות לפני כן. למסקנה זו הגעתי נוכח ההפרדה הברורה בזמן בין האישום הראשון לאישום השני ומנגד, היות עבירת ההדחה והחזקת הסכין "המשך טבעי" ובקרבת זמן לדקירה שבוצעה בשעה 21:15 ביום 05.06.13. לכך יש להוסיף את זהות הקורבן.

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת בעבירה.

על מדיניות הענישה שיש לנקוט בעבירות שבהן נעשה שימוש בסכין אלו אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ 2169/10 **מדינת ישראל נ' מארי** (12.5.11):

"אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי "ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעמדתו, מן הראוי לקבוע רף ענישה מחמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסכין", כפי שכונתה פעמים רבות בפסיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבלי להתחשב בריבוי, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחיים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13):

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדאבון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שעניין שימוש בסכין או בחפץ חד לפצוע קורבן נעה בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנתיים וחצי מאסר בפועל.

במסגרת עפ"ג 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר הוטל עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פציעה כשהעברין מזוין וכן בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה;

במסגרת עפ"ג 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) - נקבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירת חבלה או פציעה כשהעברין מזוין נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעונש הוחמר מ-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל;

במסגרת ת"פ 14516-07-12 **מדינת ישראל נ' גל יגאל זוארץ** (29.9.13) - הוטל על הנאשם עונש למשך 14 חודשים בגין עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, איומים וכן החזקת סכין. על פי האמור הנאשם פצע את המתלונן בכך שדקר אותו שתי דקירות באזור העכוז ובהמשך איים עליו. מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

במסגרת ת"פ 38732-07-12 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (7.11.12) - קבע כב' השופט ב' שגיא כי מתחם הענישה בגין עבירה של פציעה כשהעברין מזוין נע בין 5 חודשים ל-18 חודשי מאסר;

במסגרת ת"פ 28988-06-12 **מדינת ישראל נ' גטנט** (25.10.12) - הוטל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר

בפועל בגין עבירות של פציעה כשהעברין מזוין וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה. כב' השופט י' עדן מציין בגזר הדין כי מתחם הענישה בעבירות אלו נע בין שנת מאסר ועד 3 שנים;

בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש מדיניות הענישה נעה בין מאסר מותנה ועונשי מאסר קצרים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית וזאת בשים לב לכך שבשני המקרים הנאשם תוקף את המתלונן ללא סיבה ממשית ואך בשל רצונו של המתלונן למנוע ממנו לקחת שתיה מהמקום מבלי לשלם עליה. המדובר בהתנהגות בריונית המבוצעת על רקע צריכת אלכוהול. המדובר באישום הראשון באלימות ממשית בדמות נגיחה בפניו של המתלונן שאף גרמה לנפיחות בשפה ואילו באישום השני עסקין במי שדוקר את המתלונן באמצעות סכין בירך הימנית כאשר גם כאן כל חטאו של המתלונן היה ניסיון למנוע את התנהלותם הבריונית של הנאשם ושותפו שעה שנכנסו לקיוסק כמנהג בעלים ביקשו להוציא שתיה מתוך המקרר. הנאשם מגדיל לעשות ולא מסתפק בפציעתו של המתלונן. הלה חוזר לאחר מכן כשבאמתחתו מוט ברזל על מנת לתקוף פעם נוספת את המתלונן. כאמור בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה בדמות פצע דקירה באורך שני סנטימטר שנסגר באמצעות סיכות, פצע באפו ונפיחות בשפה העליונה.

מעשיו של הנאשם, יכולים היו להביא אף לתוצאה קשה יותר שכן גם דקירה באיזור הירך יכולה להביא לקריעת כלי דם מרכזיים והיו דברים מעולם. לא ניתן להתעלם מהפגיעה הנמשכת באותו מתלונן שהינו הבעלים של הקיוסק בהפרש קצר של זמן. בהקשר לכך אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה במשתמע חלק מן האחריות רובצת לפתחו של המתלונן אשר בחר לנסות לעכב את הנאשם חלף פניה למשטרה.

הנאשם מבצע את המיוחס לו כאמור תחת השפעת אלכוהול, כאשר לדבריו, לקצין המבחן לא זוכר את השתלשלות האירועים. לא מצאתי נתון זה ככזה שיש בו להקל עם הנאשם. זה אינו יכול לשתות לשכרה ובשעה שפועל באלימות קשה להסתתר מאותה שכרות.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל ואילו באישום השני מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-26 חודשים מאסר בפועל.

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם הרי שלחומרה יש ליתן הדעת לעברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בגין עבירות של תקיפת שוטר, איומים והחזקת סם לצריכה עצמית.

ברגיל, מן הראוי היה שעונשו של הנאשם יהיה בדמות מאסר בפועל לתקופה ממושכת של למעלה משנה וחצי. יחד עם זאת, בתיק זה סבורני כי בשל שיקולי שיקום ונתונים נוספים שיפורטו להלן, יש מקום לחרוג מטה ממתחמי העונש ההולם אותם קבעתי.

ראשית, יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר לרבות יתור העדתו של המתלונן. יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. חרף הרשעותיו הקודמות זהו מעצרו ומאסרו הממושך הראשון של הנאשם. לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות כלל ועיקר הכוללות, בין היתר, משבר קליטה.

בכך כאמור אין די אלמלא ההליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר הנאשם. המדובר בהליך ממושך שגם אם ידע עליות ומורדות בסופם של דברים ניתן לומר שנאשם שכעת מצוי בפני בית משפט ונותן את הדין אינו אותו נאשם מלפני כשנתיים. הנאשם עבר הליך משמעותי, רב רבדים, אשר גם אם לא הגיע לכלל סיום בוודאי שיש בו כדי ללמד על תפנית חיובית בחייו.

כפי שצוין בפתח גזר הדין מותב זה, עוד בשלב המעצר מצא כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם חריגים המצדיקים שחרור לחלופה טיפולית סגורה הגם שזה לא היה בעיצומו של הליך טיפולי.

הנאשם נקלט בקהילה טיפולית, אילנות, ושהה שם קרוב לשנה, בתנאי מעצר בית מלאים. הגם שתחילת קליטתו לא היתה קלה בהמשכם של דברים הנאשם קיבל את כללי חוקי המסגרת, השתלב ושיתף פעולה כנדרש ועלה לשלב ג' במסגרת החל אף לעבוד בחברת קייטרינג במשרה מלאה.

הנאשם לא השלים את שלב ג' וזאת לאחר שנמצא משתמש בסם מסוג נייס גאי, דבר שמבחינת הנהלים הביא להשהיית מהמסגרת.

לו בכך היה מסתיים ההליך הטיפולי שעבר הנאשם לא היה בהליך זה כדי להצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. אלא שגם בשלב זה, הנאשם לא חדל מניסיונותיו להשלים את ההליך הטיפולי ובהיותו בבאר שבע, ועפ"י המלצת שירות מבחן שולב במסגרת בבית חוסן. בזמן בו לא היה במסגרת זו שהה בתנאי מעצר בית מלאים.

מהתסקיר האחרון עולה כי גם במסגרת זו הנאשם הגיע באופן סדיר, שיתף פעולה והביע רצון ומוטיבציה להמשיך בתכנית הטיפולית על מנת לשמור על ניקיונו משימוש בחומרים ממכרים, דבר שמוצא ביטוי גם בבדיקות שתן שמוסר אשר נמצאות נקיות משרידי סם. הנאשם, סבור כי מסוגל לבחון דרכים אדפטיביות להתמודדות במצבי חיים שונים וזאת בשונה מהתנהלותו בעת ביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. עוד יצוין כי במהלך התקופה בה מצוי הנאשם במסגרת טיפולית נערכה לו בדיקת אבהות וזה הכיר בתוצאותיה. מעוניין לחדש קשר עם ילדתו ועם אמה אשר מתגוררים בחיפה. סבורני כי תיק זה נכלל בגדרם של אותם הליכים כאמור בסעיף 40 ד לחוק העונשין.

שירות המבחן סבור כי לאור המאמץ המתמשך שעורך הנאשם, יש מקום להימנע מעונש מאסר בפועל ואף עונש מאסר בדרך של עבודות יכול ויפגע בהליך הטיפולי שיקומי ובפרנסתו. לצד זאת סבור שיש מקום להורות על הטלת צו של"צ, צו מבחן מאסר מותנה והתחייבות.

את המלצתו של שירות המבחן אקבל חלקית וזאת באופן שכל אותו מאמץ טיפולי יביא בית משפט לחרוג מטה ממתחם

העונש ההולם ואף להימנע משליחתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח. בצד האמור לעיל, סבורני כי נוכח חומרת מעשיו ונוכח הצורך למגר את תופעת אלימות אשר פשטה בחברה הישראלית מן הראוי שהעונש שייגזר עליו יהיה בדמות מאסר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. בכך תימנע היחשפותו של הנאשם לאוכלוסייה עבריינית בכלא על כל ההשלכה שתהיה לכך על ההליך הטיפולי אותו עבר.

לאור האמור לעיל, לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים הנדרשים לעניין לקולא ולחומרא הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשים מאסר בפועל וזאת בדרך של עבודות שירות.
- ב. 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.
- ג. 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ פיצוי למתלונן עת/1 עפ"י פרטיו בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.10.15.
- ה. צו פיקוח למשך 12 חודשים מהיום.

בהתאם לחוות הדעת הממונה הנאשם יבצע את עבודות השירות במחנה נתן וזאת החל מיום 08.06.15. במועד זה על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז דרום יחידת עבודות שירות בסמוך לכלא אוהלי קידר. הנאשם מזהר בזאת כי במידה ולא יעמוד בדרישות ובתנאים של הממונה עונש זה יכול וירוצה בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

עותק החלטה זו יועבר לידי שירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ז' אדר תשע"ה,
26/02/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**